

en Række Aar, 10 eller 20. Naar Vedligeholdelseskapitalen bliver mindre, faar Tiendejeren altsaa et større Overskud udbetalt, og der kan blive Udsigt for Menigheden til, at den trods det, at Tienden er afløst med store Bekostninger saavel for Befolkningen som for Staten, kommer til gennem en Ligning til Kirken at bære Kirkens Vedligeholdelse. Derfor siger jeg, at Lovforslaget om Kirkernes Bestyrelse er meget betimeligt, jeg kunde næsten sige desværre, idet der i mange Tilfælde er baandlagt for smaa Kapitaler til Kirkernes Vedligeholdelse. Men jeg indrømmer, som sagt, at efterhaanden som Tienden bliver afløst, faar mine Bemærkninger om dette Forhold mindre Interesse. Men jeg ønsker dog endnu en Gang at pege paa det, for at man kan tage det i Betragtning overfor de Tiender, der endnu ikke er afløste. Der synes mig særlig at være Grund dertil som et Modstykke til Udtalelserne fra det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), der syntes meget om paa Tiendejernes Vegne. Hertil er der i mange Tilfælde ingen Grund.

Jeg ønsker at understrege den Henstilling, som det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) gjorde i Retning af, at de i Lovforslaget nævnte Syn vælges af Menighedsraadene i Provstiet. Jeg ønsker aldeles ikke at udtale nogen som helst Mistillid til Stiftsøvrigheden, men da jeg tror, det er naturligt, at disse Syn saa vidt muligt har Menighedens Tarv for Øje, tror jeg, at mit Ønske i saa Henseende mere sker Fyldest ved, at Menighedsraadene vælger dem. Og da disse Menighedsraad alligevel i Henhold til et andet Lovforslag vil komme sammen for at vælge i Anledning af den kirkelige Retspleje, vil det ikke betyde nogen Ulejlighed, om de ved denne Lejlighed vælger disse Synsmænd.

Jeg hilser i øvrigt Lovforslaget med Tilfredshed. Det er betimeligt og indeholder mange udmærkede Ting, men jeg beder om, at det med Hensyn til den Tiende, der endnu ikke er afløst, maa blive taget i Betragtning ikke blot af Ministeriet, men ogsaa af det Udvalg, som ventelig faar med Sagen at gøre, om man ikke i stærkere Grad skulde kunne betrygge Menighedens naturlige og berettigede Krav i dette Forhold.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at knytte nogle Bemærkninger til Forslag til Lov om Kirkers Bestyrelse. Dette Forslag omhandler jo den egentlige

Administration af Kirkerne, idet deres Bestyrelse henlægges til et Tilsyn og et Overtilsyn. Med Hensyn til det stedlige Tilsyn, som efter § 4 skal bestaa af 3 Medlemmer, er jeg enig med de ærede Medlemmer, som allerede har udtalt, at det især gælder om, at det kommer til at bestaa af praktiske og dygtige Mænd. Men saa forstaar jeg ikke rigtig, hvorfor man absolut skal have et selvskrevet Medlem i dette Tilsyn. Jeg synes, at naar Sognepræsten er selvskrevet Medlem af Menighedsraadet, og Tilsynet udgaar af dette, maa det være nok for Præstens Vedkommende. Hvis Menighedsraadet finder, at Sognepræsten er en praktisk og forstaaende Mand paa det Omraade, vælger det ham sikkert nok ind. Men jeg synes, det er uheldigt, at en Præst, som ikke har nogen praktisk Forstaaelse af disse Forhold, skal være selvskrevet Medlem af Tilsynet.

Der er en Bestemmelse i § 20, som gaar ud paa, at af formuende, selvejende Kirkers Midler kan der ydes Tilskud til andre selvejende Kirker, naar større Arbejder forestaar ved disse, og de ikke er i Stand til at dække Udgiften af egne Midler. Der kunde jo ikke være saa meget at sige til denne Bestemmelse, hvis det kun var et Laan, der blev givet af den ene selvejende Kirkes Formue til den anden Kirke, men da det er at forudse, at hvis Kirken virkelig kan undvære det Beløb, som saaledes bliver givet i Tilskud, kommer det aldrig tilbage til den, synes jeg, der kan være en hel Del at indvende derimod. Der staar ganske vist, at en formuende Kirkes Kapital kun kan angribes ved saadanne Tilskud til andre Kirker, hvis Kirken efter at have ydet Tilskuddet kan antages under almindelige Omstændigheder at være i Stand til ved aarlige Oplæg af sit Overskud, i højst 28 Aar, at bringe Kapitalen tilbage til dens oprindelige Størrelse. Men der staar kun: „kan antages“. Der er ingen Sikkerhed for, at vedkommende Kirke ikke selv kunde faa Brug for det Beløb, som er ydet i Tilskud. Ganske vist bestemmes det længere nede i det samme Stykke, at det kan paalægges den Kirke, som har modtaget et saadant Tilskud, ved Optrævning i Menigheden at tilbagebetale Beløbet, men Beboerne i det Sogn, som har en formuende Kirke, vil aldrig kunne holde den saa godt i Stand, som de kunde, hvis der ikke blev gjort Indgrib i deres Formue. Og der er jo, som det ærede Medlem fra Stubbekøbing (Keiser-Nielsen) allerede har udtalt, enkelte